

## IV. ΚΕΙΜΕΝΟ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

### ΚΕΙΜΕΝΟ

Ὡστε προσήκει ἡγεῖσθαι  
τούτους εὐδαιμονεστάτους,  
οἵτινες κινδυνεύσαντες  
ὑπὲρ μεγίστων καὶ καλλίστων  
οὕτω τὸν βίον ἐτελεύτησαν,  
οὐκ ἐπιτρέψαντες περὶ αὐτῶν τῇ τύχῃ

οὐδ' ἀναμείναντες τὸν αὐτόματον θά-  
νατον,  
ἀλλ' ἐκλεξάμενοι τὸν κάλλιστον.  
Καὶ γάρ τοι αἱ μνήμαι μὲν αὐτῶν  
ἀγήρατοι,  
αἱ δὲ τιμαὶ ζηλωταὶ  
ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων·  
οἱ πενθοῦνται μὲν ὥς θνητοί

διὰ τὴν φύσιν,  
ὑμνοῦνται δὲ ὥς ἀθάνατοι  
διὰ τὴν ἀρετὴν.  
Καὶ γάρ τοι θάπτονται  
δημοσίᾳ,  
καὶ τίθενται ἐπ' αὐτοῖς  
ἀγῶνες ῥώμης καὶ σοφίας  
καὶ πλούτου,  
ὥς ἀξιόους ὄντας  
τοὺς τετελευτηκότας ἐν τῷ πολέμῳ

τιμᾶσθαι ταῖς αὐταῖς τιμαῖς  
καὶ τοὺς ἀθανάτους.  
Ἐγὼ μὲν οὖν αὐτοὺς καὶ μακαρίζω  
τοῦ θανάτου καὶ ζηλῶ,

καὶ οἶμαι μόνοις τούτοις  
ἀνθρώπων  
κρεῖττον εἶναι γενέσθαι,  
οἵτινες διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν,  
ἐπειδὴ ἔτυχον θνητῶν σωμάτων,  
κατέλιπον ἀθάνατον μνήμην.

### ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Επομένως ταιριάζει να θεωρεῖτε  
αυτοὺς ευτυχισμένους,  
οἱ οποίοι, αφού κινδύνευσαν  
για τα πιο μεγάλα και τα πιο ωραία,  
πέθαναν μ' αὐτὸν τὸν τρόπο,  
χωρὶς να ἐμπιστευτοῦν τῇ ζωῇ του  
στην τύχη

οὔτε να περιμένουν τὸν φυσικό θά-  
νατο,  
ἀλλὰ διαλέγοντας τὸν πιο ωραίο.  
Και γι' αὐτό βέβαια οἱ μνήμες τους  
εἶναι ἀγέραστες,  
ἐνῶ οἱ τιμές ἀξιοζήλευτες  
ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους·  
Αὐτοὶ πενθοῦνται ἀπὸ τῆς μίας ὥς θνη-  
τοί

ἐξαιτίας τῆς (θνητῆς) φύσης τους,  
ὑμνοῦνται ὅμως ὡς ἀθάνατοι  
ἐξαιτίας τῆς ἀνδρείας τους.  
Και γι' αὐτό βέβαια θάβονται  
με δημόσια φροντίδα,  
καὶ καθιερῶνονται πρὸς τιμὴν τους  
ἀγῶνες δύναμης καὶ σοφίας  
καὶ πλούτου,  
με τὴν ιδέα ὅτι εἶναι ἀξιοὶ  
αὐτοὶ που ἔχουν σκοτωθεῖ στον πόλεμο

να τιμούνται με τὶς ἴδιες τιμές  
ὅπως καὶ οἱ ἀθάνατοι.  
Εγὼ λοιπὸν αὐτοὺς καὶ καλοτυχίζω  
για τὸν θάνατό τους καὶ τοὺς ζη-  
λεύω,

καὶ νομίζω ὅτι μόνοι αὐτοὶ  
ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους  
ἀξιζαν περισσότερο να ζήσουν,  
οἱ οποίοι λόγῳ τῆς γενναιότητάς τους,  
ἐπειδὴ εἶχαν θνητὰ σώματα,  
ἀφησαν πίσω ἀθάνατη μνήμη.